

PBT-A-50364/2011. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület P.T. (a továbbiakban: Kérelmező) dr. H.K. által képviselt ABC Biztosító (a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató) ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a 2011. november 21. napjára kitűzött meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót, hogy a jelen ajánlást tartalmazó határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül a Kérelmező részére a xxx számú xxx Biztosítása alapján 45.612,- Ft-ot (azaz negyvenötezer-hatszázötvenkét forintot) fizessen meg.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Bíróságtól, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Pszvt.) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező 2011. október 7-én érkezett kérelmével fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez sérelmezve lakásbiztosítási szerződése kapcsán a pénzügyi szolgáltató által kialakított álláspontot, kérve egyúttal a xxx szám alatti ingatlan vonatkozásában a pénzügyi szolgáltató részére megfizetett biztosítási díj visszatérítését.

A kérelemben ismertetett tényállás szerint a Kérelmező 2010. július 1-jétől újra kívánta kötni lakásbiztosítási szerződését – a xxx szám szerinti állandó lakhelyétől eltérő – xxx szám alatti lakására, mivel korábbi biztosítási szerződése kapcsán több díjelemet is sokallt. 2010. június 10-én, a pénzügyi szolgáltató irodájában történt megbeszélés, valamint korábbi biztosításának adatai alapján elkészítésre került a biztosítási ajánlat. A Kérelmező hosszas átbeszélés után aláírta az ajánlatot, nem is feltételezve, hogy azt a megbeszéltek, valamint rendelkezésre álló adatok ellenére hibásan állította ki a pénzügyi szolgáltató eljáró üzletkötője. A biztosítási ajánlat alapján kiállított kötvényt 2010 júliusában kapta meg, amelyet el is tett a biztosítási szerződéssel kapcsolatos dokumentumok közé, és úgy gondolta, hogy a xxx szám alatti ingatlan 2011. június 30-ig biztosított. Amikor azonban ismételtén meg kívánta újítani a szerződést, akkor vette észre, hogy a biztosítási kötvényen a kockázatviselés helyéül állandó lakcíme, azaz a xxx szám került feltüntetésre, a xxx helyett. A hiba észrevételét követő napon jelezte azt a pénzügyi szolgáltatónak, mivel a hibás címre kötött biztosítási szerződés az előző évben ugyanezen kockázatviselési hely vonatkozásában megkötött, hatályos biztosítási szerződés miatt jogsértő kötés lett volna, tehát az éves díj befizetésével szemben a pénzügyi szolgáltató kockázatban nem állott, szolgáltatást nem nyújtott. Erre tekintettel visszaigényelte a pénzügyi szolgáltatónak megfizetett 45.612,- Ft-összegű biztosítási díjat, melyet azonban az visszautasított. A Kérelmező ezt követően ismételtén megkereste a pénzügyi szolgáltatót, azonban az továbbra is elutasította a Kérelmező szolgáltatásra irányuló igényét, egyúttal intézkedett a biztosítási kötvényen a kockázatviselés helyének utólagos, egyoldalú módosításáról. A Kérelmező a fentiekre tekintettel kérte a befizetett biztosítási díj visszatérítését.

A pénzügyi szolgáltató a Kérelmező szolgáltatási igényére vonatkozó kérelmét elutasította. Válasziratában előadta, hogy a Kérelmezőnek a pénzügyi szolgáltatóhoz intézett leveleiből, illetve a jelen eljárás kapcsán előterjesztett kérelméből egyértelműen megállapítható, hogy a szándék a xxx szám alatti lakás biztosítására irányult. Ezt igazolja továbbá az a tény is, hogy az ajánlaton előzményként az e kockázatviselési helyre

korábban kötött biztosítás szerződésazonosítója került feltüntetésre. A 2010. június 10-i ajánlat alapján tehát érvényes biztosítás jött létre annak ellenére is, hogy az ajánlaton, majd a kötvényen is tévesen került feltüntetésre a kockázatviselési hely, ugyanis ez az elírás korrigálható, mivel az egyértelműen tisztázott, hogy mi volt a felek szándéka a szerződés megkötésekor. Előadta továbbá, hogy amennyiben a díjjal fedezett időszakban a xxx szám alatti lakásban biztosítási esemény következett volna be és ennek kapcsán jogvita bontakozott volna ki a szerződés létrejötte kapcsán, akkor kevéssé valószínű, hogy bíróság azt állapította volna meg, hogy a xxx szám alatti kockázatviselési helyre nincs érvényes biztosítás. Fentiek alapján vitatja tehát a Kérelmező azon hivatkozásának megalapozottságát, hogy a pénzügyi szolgáltató sem a xxx, sem a xxx szám alatti lakásokra nem viselt a kockázatot, mivel a pénzügyi szolgáltató a xxx szám alatti lakás esetében kockázatban állt, ebből következően a díjra is jogosulttá vált.

A pénzügyi szolgáltató alávetési nyilatkozatot nem tett, kijelentve, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el.

A Pénzügyi Békéltető testület eljáró tanácsának véleménye szerint a kérelem az alábbiak szerint alapos.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) vonatkozó rendelkezése alapján a biztosítási szerződés a felek írásbeli megállapodásával jön létre. A biztosítási szerződés akkor is létrejön, ha a biztosító az ajánlatra tizenöt napon belül írásban nem nyilatkozik. Ilyen esetben a szerződés az ajánlatnak a biztosító vagy képviselője részére történt átadása időpontjára visszamenő hatállyal jön létre. [Ptk. 537.(1) - (2) bekezdés]

Az eljáró tanács a rendelkezésekre álló adatokat értékelve arra az álláspontra jutott, hogy a xxx szám alatti ingatlan vonatkozásában több biztosítási szerződés jött létre. A Kérelmező egyrészt 2009. október 30-i kockázatviselési kezdettel biztosítási szerződést kötött a BCD Biztosító-nál, majd ezt követően, ugyanezen ingatlan vonatkozásában, – a 2010. június 10-i ajánlat alapján – 2010. június 11-i kockázatviselési kezdettel a pénzügyi szolgáltatóval is.

Az eljáró tanács megállapította, hogy a pénzügyi szolgáltatóval a szerződés Ptk. 537. § (1) és (2) bekezdés alapján a biztosítási ajánlat szerint, az ajánlat átadása időpontjára visszamenő hatállyal jött létre.

Kétségtelen, hogy az ajánlat rögzítette előzményként a xxx szám alatti ingatlanra vonatkozó korábbi szerződés számát, azonban miután a kockázatviselés helyeként mégsem ezen helyet jelölte meg, az írásban tett nyilatkozat alapján e kockázatviselési helyre a felek között szerződés nem jött létre.

A Ptk. 549. § (1) bekezdés szerint a biztosítási összeg nem haladhatja meg a biztosított vagyontárgy valóságos értékét. A vagyontárgy valóságos értékét meghaladó részében a biztosítási összegre vonatkozó megállapodás semmis, s a díjat megfelelően le kell szállítani.

A Ptk. 549. §-ban rögzített túlbiztosítás tilalmához kapcsolódóan a Kommentár rögzíti, hogy ez a szabály nemcsak az elé állít tilalmat, hogy valamely vagyontárgyat az értékén felül biztosítsanak, hanem tiltja a többszöri biztosítást is, mert ez is arra vezetne, hogy a jogosult a tényleges kárát meghaladó biztosítási összeghez jut, s így a károsodásból végeredményben hasznot húz. [Ptk. Kommentár, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó 1995. évi kiadása 1542. oldal] Ennek elkerülése érdekében az utóbb kötött szerződéshez, mint a vagyontárgy valóságos értékét meghaladó részhez a semmisség jogkövetkezményét fűzi a vonatkozó törvényi rendelkezés. A semmisség hatása a befizetett díjakra az, hogy a biztosító nem gazdagodhat a befizetett díjkülönbözettel, még a rosszhiszemű szerződő felet is megilleti az a jog, hogy a semmis szerződés vonatkozásában befizetett díjat visszakövetelje. [Kommentár 1542. old.]

A vonatkozó törvényhely értelmezése alapján tehát megállapítható – szemben a pénzügyi szolgáltató által előadottakkal –, hogy a pénzügyi szolgáltató nem válhatott jogosulttá a többszöri biztosítással érintett ingatlanra utóbb megkötésre került biztosítási szerződés kapcsán beszedett biztosítási díjra, így az a Kérelmező részére visszajár.

Végül az eljáró tanács megjegyzi, hogy a pénzügyi szolgáltató helytelenül járt el akkor, amikor a biztosítási szerződést egy év elteltével egyoldalúan – a kockázatviselési hely tekintetében – módosította, különösen azt követően, hogy a Kérelmező a helytelenül létrejött szerződés díjának visszafizetését kérte.

A fentiek alapján az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Budapest, 2011. december 05.

Trencséniné dr. Molnár Ágnes s.k.,
az eljáró tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.,
az eljáró tanács tagja

Elek Mariann s.k.,
az eljáró tanács tagja